

Szakmai gyakorlatom a Formaxnál (2011.01.31-2011.06.14.)

A céget úgy találtam meg, hogy rengeteget kerestem. Rengeteget. Összesen 250 e-mailt küldtem cégeknek az önéletrajzommal, de csak ők tudtak abban a pillanatban munkát adni. Viszont megérte keresni, mert ezen az egy helyen rengeteget tanultam.

A Formax UK Ltd. egy erősítőszálas textíliákat készítő cég, aki kötve hurkolt és szőtt alapanyagokat gyárt kompozittal foglalkozó vásárlóknak.

A cég felvásárolja a rendelések mértékének megfelelő szálas anyagokat: ez az esetek 99%-ában üvegszál, szénszál, ritkán aramid-szál (Kevlár). Ezeket utána lapszerű terméké állítja elő fél tanteremnyi nagyságú gépekkel – bár a Júniusban összerakott gép még ennél is robosztusabb.

A textíliákat a vevők különböző módon műgyantával itatják át, így kellő merevségű, de könnyű szerkezeti elemeket, kompozitokat hoznak létre.

Ebből és ilyen anyagokból készülnek a (modernebb) autók karosszériái, repülőgépek szárnyai és hajók teste, szélerőművek lapátjai, de a golyóálló mellények is. Nagyon nagy tehát a felvásárlói kör, ennek megfelelően a vevő igények is sokfélék.

Ezért is építették laborrá egy részlegüket, hogy kikísérletezzük a leginkább megfelelő textíliákat bizonyos funkciókra.

A laboratórium, ahol dolgoztam 3-4 hónapja üzemelt, mikor odaérkeztem. A laborvezetőm már kipróbált hajómérnök, a kolleganóm pedig újdiplomás textilmérnök volt, így több oldalról tudtunk véleményt mondani.

A kész textíliákat vizsgáltuk, kategorizáltuk a tulajdonságait, néha minőségellenőrként visszajelzéseket tettünk a gyártó részlegbe. Volt viszont, hogy valami elborult vásárlói kérdést kellett teljesíteni, akkor gyakran ajánlottunk egy kézenfekvőbb megoldást.

Az Erasmusos szerződése 4 hónapra szólt, de felkértek, hogy maradjak még egy két hetet. A gyakorlat ideje alatt rengeteget tanultam, főleg a gyakorlati felhasználásokról, amit ritkán kap meg az ember az egyetemen. Nagyon remélem, hogy sikerül a szakmában elhelyezkednem, mert látok benne fantáziát.

Amúgy arra készüljön fel mindenki, aki Angliába megy, hogy nagyon drága a megélhetés, ha csak kis boltokból lehet megvenni a mindennapos élelmiszert. Mivel nekem nem volt diákom, a teljes árú bérlet is drága volt, főleg akkor, ha hónapokon keresztül vonattal kell bejárni. Sokat segít, ha valakinek van egy kocsija – nekem nem volt – amivel be tud menni egy Aldiba, Icelandbe, ahol olcsón be lehet szerezni mindent.

Anglia viszont sok szempontból megéri. Remélem lesz még alkalmam visszamenni, mert nagyon élveztem a kintléteket.

Honffy Mátyás Márk